"எங்கள் பிதாவே"

நம்முடைய தேவனைப் பற்றி வேதாகமத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரிப்புகள் எவ்வளவு தெளிவாக, எவ்வளவு மேன்மையாக மற்றும் மகத்துவமுள்ளவையாக இருக்கின்றன! நான் எனது தாயின் முழங்காலில் சாய்ந்து கொண்டிருக்கையில், தேவனைப் பற்றி எனது இருதயத்தில் ஏற்பட்ட முதல் மனப்பதிவு, அவர் மாபெரும் சிருஷ்டிகர் மற்றும் எல்லா வற்றையும் உண்டாக்கினவர் என்பதாகும், நீங்களும் கூட இது போன்ற மனப் பதிவைப் பெற்றிருக்கலாம். பின்னாட்களில் நான் கீழ்க்கண்டவாறு வாசித்தேன்:

> *அவர் பர்வதங்களை உருவாக்கினவரும், காற்றைச் சிருஷ்டித்தவரும், மனுஷனுடைய நினைவுகள் இன்னதென்று அவனுக்கு வெளிப் படுத்துகிறவரும், விடியற்காலத்தை அந்தகாரமாக்குகிறவரும், பூமி யினுடைய உயர்ந்த ஸ்தானங்களின் மேல் உலாவுகிறவருமா யிருக்கிறார்; சேனைகளின் தேவனாகிய கர்த்தர் என்பது அவருடைய நாமம் (ஆமோஸ் 4:13).*

அவருடைய மிக மேன்மையான வல்லமைகள்/திறன்கள் நம்மைக் கவருகின்றன: "எப்படியென்றால், காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய நித்திய வல்லமை தேவத்துவம் என்பவைகள், உண்டாக்கப்பட்டிருக் கிறவைகளினாலே உலகமுண்டானது முதற்கொண்டு, தெளிவாய்க் காணப்படும் ..." (ரோமர் 1:20). இப்படிப்பட்ட ஒரு தேவனுக்கு முன்னால் நாம் வியப்பில் மூழ்கி நிற்கின்றோம்.

தேவன் படைப்பவராயிருப்பதுடன் கூட, "யாவருக்கும் நியாயாதி பதி"(எபி. 12:23)யாகவும் இருக்கின்றார் என்பது எனது தாயும் பின்பு வேதாகமமும் எனக்குப் போதித்த இன்னொரு தொடக்க கால மனப் பதிவு ஆகும். ஒவ்வொரு கிரியையும், அந்தரங்கமான ஒவ்வொரு காரியத்தையும், நன்மையானாலும், தீமையானாலும், தேவன் நியாயத்திலே கொண்டு வருவார் (பிர. 12:14). ஆகையால், கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலையும் (2 கொரி. 5:11) மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் உறுதிப்பாட்டையும் நாம் கேள்விப் பட்டிருப்பதினால், மனிதர்களாகிய நாம் அவருக்கு முன்பாகப் பயபக்தியுடன் நிற்கின்றோம்.

நாம் அவருக்கு உறவினராய் இருக்கின்றோம்

இருப்பினும், தேவன் எல்லையற்ற வகையில் வல்லமை பெற்றுள்ளார் என்பதோ, எல்லாருக்கும் நியாயாதிபதியாய் இருக்கின்றார் என்பதோ அல்ல, ஆனால் அவர் நமது பிதாவாய் இருக்கின்றார் என்பதே மிகவும்

பிரியமான மற்றும் விலையேறிய மனப்பதிவாக உள்ளது. அவர் நமது பிதாவாய் இருக்கிறாரென்றால், நாம் அவருக்கு உறவினராய் இருக்கின்றோம், மற்றும் அவர் நம்மீது அக்கறை கொண்டு பராமரிக்கின்றார். விலங்குகளல்ல, மனிதனே தேவ சாயலாகப் படைக்கப்பட்டான் (யாக். 3:9). தேவன் நம் மீது கொண்ட ஆர்வத்தினால், அவர் கிறிஸ்துவினிடத்தில், "நமது சாயலாகவும், நமது ரூபத்தின்படியேயும் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக" (ஆதி. 1:26அ) என்று கூறினார். உணர்வைத் தூண்டும் இந்தச் சிந்தனையை, கீழான விலங்கினத்தின் சாயலில் மனிதன் உண்டாக்கப்பட்டான் என்று நினைக்கும் பரிணாமக் கொள்கையாளர்கள் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்க முடியாது. வேதாகமத்தை நம்புபவர்கள், மனிதன் "தேவ தூதரிலும் சற்றுச் சிறியவனாக" (சங். 8:5; ASV) உண்டாக்கப்பட்டான் என்பதிலும் மற்றும் அவன் "ஆவிகளின் பிதாவுக்கு" (எபி. 12:9) மகனாய் இருக்கின்றான் என்பதிலும் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். படைப்பினால் எல்லா மனிதர்களும் தேவனுடைய குமாரர்களாய் இருக்கின்றனர், மற்றும் மனித குலம் அனைத்திற்கும் ஒரே தகப்பனே இருக்கின்றார் (ஆதி. 6:2; லூக். 3:38; அப். 17:26).

எனவே, நமது முன்னோர் கீழிருந்து வந்தவரல்ல ஆனால் பரலோகத்தில் இருக்கிறவர் என்ற சிந்தனையானது மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இருந்த போதிலும், படைப்பினால் தேவனுடைய பிள்ளையாயிருக்கிறோம் என்பதில் மட்டும் மகிழ்ச்சி கொண்டு, சுவிசேஷத்தினால் ஒருபொழுதும் தேவனுடைய பிள்ளையாகாத ஒருவர் கீழான மிருகங்களை விடவும் மிக மோசமான முடிவைப் பெறுகின்றார். கீழான விலங்குகள் மரிக்கின்றன மற்றும் இல்லாமல் போகின்றன; ஆனால் ஒருக்காலும் மரிக்கக் கூடாத ஒன்று மனிதனில் இருக்கிறது, அது நித்திய அக்கினியில் இருக்கக் கூடிய அபாயம் உள்ளது. தேவனுடைய சாயலைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சிலாக்கியம் கொண்டிருந்தும் கூட, தமது பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுப்பவர் ஒருபொழுதும் பிறவாதிருந்தால் அவருக்கு நலமாய் இருக்கும். சரியாய்ச் சொல்வதென்றால், ஒரு மனிதர் இரண்டு கருத்தறிவில் தேவனுடைய பிள்ளையாய் இருக்க வேண்டும்: சிருஷ்டி மற்றும் புது சிருஷ்டி. பூமிக்குரிய பெற்றோருக்கு ஒரு குழந்தையாக அவர் பிறக்கின்றார், ஆனால் அவர் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் (யோவா. 3:3). அவர் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரு "புது சிருஷ்டி"யாக வேண்டும் (2 கொரி. 5:17). நமது கர்த்தர், "... ஒருவன்[1] ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டான்" என்று "மெய்யாகவே மெய்யாகவே சொல்லுகிறேன்" என்று கூறினார் (யோவா. 3:5).

நாம் அவருக்கு விலையேறப் பெற்றவர்களாய் இருக்கின்றோம்

நீங்கள் உங்கள் பிதாவைப் பற்றிச் சிந்திக்கின்ற பொழுது உங்கள் இருதயத்தில் எழும் உணர்வை இயேசு அறிகின்றார், மற்றும் அவர் தம்முடைய சீஷர்கள் தேவனை அந்த வகையிலேயே சிந்திக்க வேண்டும்

என்று விரும்பினார். பூமிக்குரிய ஒரு தகப்பன் தனது பிள்ளையின் வாய்க்கு உணவு கொடுக்க (எதையும்) தியாகம் செய்வாராகையால், "... பரலோகத்தி லிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயமல்லவா?" (மத். 7:11). அவர் எல்லையற்றவராயிருப்பதால் என்னை விட அதிகமாய் என்னைப் பற்றி அறிகின்றார், என்னுடைய தலையில் உள்ள ஒவ்வொரு முடியையும் எண்ணிக் கணக்கிட்டுள்ளார் (லூக். 12:7). ஒரு குருவியைக் கூட ஒருக்காலும் மறக்காதிருக்கிற அவர், "... பயப்படாதிருங்கள், அநேகம் அடைக்கலான் குருவிகளைப் பார்க்கிலும் நீங்கள் விசேஷித்தவர்களாயிருக்கிறீர்கள்" (லூக். 12:7) என்று தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு உறுதியளிக்கின்றார்.

ஏழு பிள்ளைகளைப் பெற்ற தாய் ஒருத்தி, "என்னுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளையும் மற்ற எல்லாப் பிள்ளைகளையும் போலவே விலையேறப் பெற்றதேயாகும்" என்று கூறினாள். மனிதப் பெற்றோர் அன்புகூருகின்றவர் களாயிருக்கின்றனர், ஆனால் முடிவற்ற பிதா எவ்வளவு அதிகமாய் அன்பு கூருகின்றவராய் இருக்கின்றார்! அவர் என்னை ஆவலுடன் கவனிக் கின்றார், அதே வேளையில் உலகத்தின் மறுபகுதியிலிருக்கின்ற ஒரு நபர் மீதும் அவர் அதே அளவுக்கு அக்கறையுள்ளவராய் இருக்கின்றார். அவர் இப்பொழுது வாழ்கின்ற எண்ணூறு கோடிக்கும் அதிகமான மக்களுடைய பெயர்களையும், மற்றும் ஆவிக்குரிய உலகத்திலுள்ள கோடிக் கணக்கான மக்களின் பெயர்களையும் அவர் அறிகின்றார். பலிபீடத்தின் கீழிருந்து (உபத்திரவத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்[2]) தங்கள் மீட்பருக் காக (வெளி. 6:9, 10) ஆத்துமாக்கள் கதறுகின்றதை அவர் கேட்கின்றார். தேவனுடைய சாயலாக உள்ள, ஆனாலும் இன்னும் மாம்சத்தில் உள்ள எண்ணூறு கோடிக்கும் அதிகமானவர்கள் ஒரே வேளையில் அவரை நோக்கிக் கதற முடியும்; அவர்கள் யாவரையும் கவனித்துக் கேட்பது அவருக்குப் பாரமானதல்ல. இல்லை, ஒரே ஒரு நபர்தான் இருக்கின்றார் என்பது போன்ற வகையில் நம் ஒவ்வொருவரையும் அவர் பொறுமை யுடனும், இருதயத்தில் ஆர்வத்துடனும் கேட்கின்றார்.

நாம் அவருக்குப் பொறுப்புடையவர்களாய் இருக்கின்றோம்

உண்மையற்று ஜெபிக்கின்ற எவரொருவருடைய ஜெபத்தையும் பிதாவானவர் கேட்க மாட்டார். தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத் திலிருந்து திரும்புகின்ற ஒருவரால் ஏறெடுக்கப்படும் ஜெபமும் கூட வெறுப்பூட்டுவதாகவும், அவருவருக்கத்தக்கதாகவும் உள்ளது (நீதி. 28:9). கர்த்தருடைய கண்கள் நீதிமான்கள் மேல் நோக்கமாயிருக்கிறது, அவருடைய செவிகள் அவர்கள் வேண்டுதலுக்குக் கவனமாயிருக்கிறது; தீமை செய்கிறவர்களுக்கோ கர்த்தருடைய முகம் விரோதமாயிருக்கிறது (1 பேது. 3:12). நீதியைச் செய்ய விரும்புகின்றவர்கள் இருதயம் சோர்ந்து போகாது (லூக். 18:1) தம்மிடத்தில் பேச வேண்டும் என்று அவர் பரிந்து கூறுகின்றார்.

பூமிக்குரிய தகப்பனும், பரலோக பிதாவும் ஆகிய இருவருமே, தங்கள் பிள்ளை "நன்றி" என்று கூறுவதற்காக நிற்கும் பொழுது பிரியப்படுகின்றனர். அவருடன் பேசாமல் நான் எனது அறையை விட்டுச் செல்லும்போது பிதாவினுடைய மாபெரும் இருதயம் வருத்தப்படுகின்றது, மற்றும் நான் உறுதியான நம்பிக்கையுடன் அவரைச் சேர்த்துக் கொள்ளாமலும், அவருடைய அருளிரக்கப் பராமரிப்பை மன்றாடாமலும் அன்றாட நடவடிக்கைகளை நாணமற்ற மற்றும் எண்ணமற்ற வகையில் செய்ய முயற்சிக்கும் பொழுது அவருடைய இருதயம் புண்படுகின்றது. உதவுகின்ற உங்கள் பிதாவுடன் தனிப்பட்ட முறையில் பேசாமல் நீங்கள் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்து ஒரு நாள் முழுவதும் வாழ முடியாது என்று இயேசுவைப் போலவே (மாற். 1:35) நீங்களும் நினைத்தால், அவர் பிரியப்படுகின்றார். நீங்கள் பாலைவனமான ஓரிடத்திற்கோ அல்லது ஒரு தோட்டத்திற்கோ சென்றிருக்கும் பொழுது, ''ரோஜாக்களின் மீது இன்னமும் பனித்துளி இருக்கும் பொழுதே''[3] உங்கள் தேவனுடன் அந்தரங்கத்தில் பேசும் பொழுது நீங்கள் அன்றைய நாளுக்கான பலத்தைப் பெறுவீர்கள், நீங்கள் சாத்தானுடைய சுலபமான இலக்காக இருக்க மாட்டீர்கள். "... உன் நாட்களுக்குத் தக்கதாய் உன் பெலனும் இருக்கும்" (உபா. 33:25). தானியேலைப் போல நீங்களும் நாளின் மத்தியானப் பொழுதில் தெய்வீகத் துணைவருடன் உன்னதங்களில் அமருவதற்கு நேரம் எடுத்துக் கொண்டால், உங்கள் அன்றாட உழைப்புகள் தொடருகையில் நீங்கள் அசதியற்றும் அதிக பொறுமையாகவும் இருப்பீர்கள். மாலை/இரவு நேரத்தில் உங்கள் உணவு மற்றும் படுக்கைக்காக, உங்கள் குடும்பம் மற்றும் நண்பர்களுக்காக, இரக்கங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றுக்காக, மன்னிப்பு மற்றும் சுத்திகரித்தல் ஆகியவற்றிற்காக, நன்றியை வெளிப் படுத்தத் தவறாதீர்கள்; இரட்சிப்பின் சந்தோஷமானது உங்களுக்கும் மறு சீரமைக்கப்படும், உங்கள் உறக்கமானது ஆழமானதாகவும், அதிக அமைதி நிறைந்ததாகவும் இருக்கும்.

நாம் கூறுவதை கேட்பவர்கள் அவருடன் இருக்கின்றார்கள்

நீங்கள் ஒரு பிதாவை உடையவராய் இருக்கின்றீர்கள். அவர் உங்களுடைய பிதாவாயிருக்கின்றார். வானத்தையும் பூமியையும் உடையவரான, பரலோக பிதாவான அதி உன்னத தேவனுடன் நேரடியாகப் பேசும் சிலாக்கியத்தை மனிதர்களாகிய நாம் பெற்றுள்ளோம். வேறு யாரிடத்திலாவது ஜெபிக்கும்படி நாம் ஏன் சோதிக்கப்பட வேண்டும்? மரியாள் மற்றும் புனிதர்கள் எனப்படுபவர்கள் ஆகியோரிடத்தில் ஜெபிக்கும்படி ஒன்றுமறியாத பல லட்சக்கணக்கான பிள்ளைகள் போதிக்கப்படுகின்றனர் என்பது கவலைக்குரியதாக உள்ளது. தூதர்களுக் குக் கூட வரம்பு மீறிய மரியாதை கொடுக்கப்படலாகாது (மத். 4:10; கொலோ. 2:18; வெளி. 22:8, 9). சரீரத்திற்குள்ளோ சரீரத்திற்குப் புறம்போ இருக்கும் மனிதர்களுக்கும் அப்படியே (அப். 10:25, 26; 14:15). மரியாளிடம்

ஜெபித்து, மரியாளை ஆராதித்து சேவிக்கின்றவர்கள் “சிருஷ்டிகரைத் தொழுது சேவியாமல் சிருஷ்டியைத் தொழுது சேவிக்கின்றார்கள், அவரே என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர்” (ரோமர் 1:25). ஒரு மனிதர் தம் நண்பருடன் பேசுவது போல நாம் பிதாவினிடத்தில் பேசலாம் என்பதற்காகவும், பரிசுத்த ஆவியானவர் (ரோமர் 8:26, 27) மற்றும் இயேசு (1 யோவா. 2:1) ஆகியோர் நமக்காகப் பரிந்து பேசும் நிலைக்காகவும் நாம் அகம் மகிழுவோமாக.

தேவனை “நீர்” (Thou) என்று அழைப்பதற்குப் பதில் “நீங்கள்” (You) என்று நாம் அழைக்கும் பொழுது, அவருடன் நாம் மிகவும் நெருங்கி யிருப்பதாகச் சிலர் கூறியுள்ளனர். “நீர்” (Thou) என்பது காலத்தினால் முதுமையடைந்துள்ளதால் மட்டுமே அதிகம் உயர்வானதாக உள்ளது; முறையான மொழியானது சாதாரண வார்த்தைகளை விட அதிகமான மதிப்பைக் காண்பிப்பதில்லை. இல்லை, பாவம் இவ்வுலகில் நுழைவதற்கு முன்பு ஏதேனின் மரங்களின் கிளைகளின் கீழாக ஆதாமுடன் தேவன் நடை பயின்ற வகையில் நீங்கள் பிதாவுடன் நெருங்கியிருக்க முடியாது (இது ஆதி. 3:8அ - வில் மறைவான கருத்தாய் உள்ளது). ஒரு மனிதர் தேவனிடத்தில் மிக அதிகம் மரியாதைக் குறைவுடன் இருக்க முடியும், மற்றும் அதற்காக அவர் ஆக்கினைத் தீர்ப்பு அடைய வேண்டும். இருப்பினும், நெருங்கியிருத்தல் என்ற கருத்தில், நாம் தேவனுடன் நெருக்கமாயிருக்க வேண்டும், ஏனெனில் நாம் அவருடைய சாயலில் உருவாக்கப்பட்டோம். நாம் நமது ஆழமான சிந்தனைகளுடன் அவரிடத்தில் செல்ல முடியும்; அவர் நம்மைப் பற்றிய ஒவ்வொன்றையும் அறிகின்றார். நமது வாழ்வானது அவரது இரக்கத்தைத் துதித்தல் மற்றும் மகிமைப் படுத்துதல் ஆகியவற்றிற்காகவே இருக்க வேண்டும்.

அவருடைய பராமரிப்பும் அக்கறையும் நமக்கு உண்டு.

வாழ்வில் என்னுடைய பங்கிற்காக நான் முறுமுறுத்தால் அல்லது எதிர்ப்புகளைப் பற்றி முறையிட்டால், யோசேப்பு தவறாக நடத்தப்பட்ட வேளையில் யோசேப்பின் மதிப்புமிக்க நடக்கையானது என்னை வெட்கம் அடையும் உணர்வைப் பெறச் செய்ய வேண்டும். அவருக்கு நடந்த எல்லாவற்றிலும் பிதாவினுடைய கரமானது இருந்தது. யோசேப்புக்கும் எனக்கும் தகப்பனானவர் தாம் விசாரிக்கிறவராயிருக்கிறபடியால் என்னு டைய கவலைகள் எல்லாவற்றையும் தம்மீது வைத்து விடும்படி வேண்டுகின்றார் (1 பேது. 5:7). நான் குறைபாடு கூறும்படி சோதிக்கப் படுகின்ற பொழுது, அவர் ஒரு குமாரன் சில வேளைகளில் ஒழுங்கு படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை “நீ மறந்து விட்டாய்” என்று மென்மை யாகக் கடிந்து கொள்ளுகின்றார் (எபி. 12:5ஐக் காணவும்). பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் இரண்டிலும் அவர் என்னிடத்தில், “என் மகனே, கர்த்தருடைய சிட்சையை அற்பமாக எண்ணாதே, அவரால் கடிந்து கொள்ளப்படும் போது சோர்ந்து போகாதே. கர்த்தர் எவனிடத்தில்

அன்புகூருகிறாரோ அவனை அவர் சிட்சித்து, தாம் சேர்த்துக் கொள்ளுகிற எந்த மகனையும் தண்டிக்கிறார்" (எபி. 12:5, 6அ) என்று நான் புரிந்து கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றார்.

எனது பூமிக்குரிய தகப்பனிடத்தில் நான் (சில வேளைகளில் கண்ணீரு டன்) கேட்டு அவர் அதை எனக்குத் தந்திராத வேளைகளும் இருந்தன. அவைகள் எனக்கு நல்லவையல்ல என்று அவர் அறிந்தார். சில வேளைகளில், பரலோகத்தின் பிதாவும் கூட என்னை அவர் நேசிப்பதால் நான் கெஞ்சு கின்ற சில விஷயங்களை எனக்குத் தர மறுக்கின்றார். எது நல்லது என்று அவருக்குத் தெரியும். நான் முதிர்ந்த வயதை அடையும் பொழுதும் கூட, அவருக்கு முன்பாக நான் இன்னமும் இளைஞனாக இருக்கின்றேன். நாம் அவருடைய கட்டளைகளைக் காத்து அவரது பார்வைக்குப் பிரிய மானதைச் செய்து வருகின்ற வரைக்கும் என்னுடைய மற்றும் உங்களுடைய ஜெபங்களுக்கு மிகச் சிறந்த வழிமுறையில் பதில் அளிக்க அவர் ஒருக்காலும் தவறுவதில்லை (1 யோவா. 3:22). ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஜெபம் செய்து ஆனால் அது மறுக்கப்பட்டிருந்தால், பவுல் தமது சரீரத்தில் இருந்த முள்ளை நீக்கும்படி மறுபடி மறுபடி ஜெபித்ததைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள் (2 கொரி. 12:8, 9). விசுவாசத்தின் வசனமானது தேவன் எந்த நன்மையையும் வழங்காதிரார் (சங். 84:11) என்று உங்களுக்கு உறுதியளிக்கின்றது. உங்கள் வேண்டுகோளுக்கு அவருடைய மறுப்பானது ஏதாவதொரு விதத்தில் நன்மைக் கேதுவாகவே இருக்கும் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றார்.

நீங்கள் வேண்டிக் கொள்கிறதற்கும் நினைக்கிறதற்கும் மிகவும் அதிகமாய்க் கிரியை செய்ய வல்லமையுள்ளவரிடத்தில் (எபே. 3:20) இயேசுவைப் போல "பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணி"(எபி. 5:7)னால், நீங்கள் விரும்பிய சில விஷயங்கள் மறுக்கப் படுவதால் நீங்கள் தேறுதலற்றவர்களாய் இருக்கும்படி அவர் விரும்பு வதில்லை. நீங்கள் கேட்கின்ற விஷயங்கள் மற்றவர்களின் நன்மைக்காக இல்லாதிருக்கலாம். கர்த்தருடைய கண்கள் பூமியெங்கும் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறது (2 நாளா. 16:9), மற்றும் அவைகள் நித்தியத்திற்குள்ளும் முன்னோக்குகின்றன. இயேசுவின் பிதா அவர் (இயேசு) துன்புறுவதைக் காண விரும்பவில்லை, ஆனால் அவருடைய (இயேசுவின்) ஜெபம் மறுக்கப்பட்டது. இயேசுவின் பிதா உங்களுக்கும் பிதாவாய் இருக்கின்றார், அவர் நீங்கள் பிறவாதிருக்கும் முன்பே உங்களைக் கண்டார். தேவன் உங்களையும் என்னையும் கண்டதால், நம் மீது அக்கறை கொண்டுள்ளதால், அவர் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை நொறுக்கச் சித்தமாகி, அவரைப் பாடுகளுக்குட் படுத்தினார் (ஏசா. 53:10ஐக் காணவும்). இவ்விதமாக, தம்முடைய பிதாவை எப்பொழுதுமே பிரியப்படுத்துகின்ற ஒருவருடைய (யோவா. 8:29) ஊக்கமான மற்றும் பரிதபிக்கப்படத்தக்க ஜெபமானது கவனிக்கபடாமலிருந்தது. நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் விடுத்த வேண்டுகோளைப் பிதாவானவர் ஏற்காதிருந்தால், நீங்கள் அவருடைய ஒரே குமாரனைக் காட்டிலும் சிறந்தவர் அல்ல என்பதை நினைவுகூருங்கள்.

அவரது உண்மைத்தன்மை நமக்குண்டு

நீங்கள் பிதாவினிடத்தில் ஒப்புக் கொடுத்ததை அவர் அந்நாள் வரைக்கும் காத்துக் கொள்ள வல்லவராய் உள்ள (2 தீமோ. 1:12) ஒரு சர்வ வல்லமை நிறைந்த பிதாவை நீங்கள் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். இப்படிப் பட்டதொரு நித்திய ஆசீர்வாதத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, நீங்கள் அவரில் அன்புகூருகின்ற வரைக்கும் சகலத்தையும் நன்மைக்கேதுவாகவே அவர் நடத்துகின்றார் (ரோமர் 8:28). அவர் எப்படி உங்களுடைய வாழ்வின் எல்லாச் சூழ்நிலைகளையும் கண்காணித்து சகலத்தையும் எவ்விதத்திலும் நன்மைக்கேதுவாக நடத்துகின்றார்? இந்தக் கேள்விக்கான பதிலானது உங்கள் அக்கறைக்குரியதல்ல. விசுவாசித்து, சந்தேகப்படாதிருப்பதே உங்கள் அக்கறைக்குரியதாகும். அவர் தாம் கூறியதைச் செய்வார். தேவன் உண்மையுள்ளவராய் இருக்கின்றார். அவிசுவாசத்தின் மூலம் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் குறித்து உறுதியற்று இருக்காதீர்கள், ஆனால் விசுவாசத்தில் பலப்பட்டு, பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையைச் செலுத்துங்கள் (ரோமர் 4:20).

இடர்ப்பாடுகளில் உங்களின் பங்கை விட அதிகமாய் நீங்கள் பெற்றிருப்பதாய்க் காணும் பொழுதும், எதிர்ப்புக்களின் ஆண்டுகள் குவிந்து இருந்தாலும், மரண பரியந்தம் உண்மையாயிருக்கும்படி முடிவு வரை விசுவாசத்தில் நம்பிக்கையாயிருங்கள்.

அவரது இரட்சிப்பு நமக்குண்டு

சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடத்துவதில் அவர் உங்களுக்குத் தனிப்பட்ட விதத்தில் (சொந்தமான மற்றும் விசேஷித்த அருளிரக்கத்தை) அருளுவதுடன் கூட, சாத்தான் மிகவும் நெருங்க முயற்சிக்கின்ற பொழுது அவர் உங்கள் கரத்தைப் பற்றிக் கொள்ளுகின்றார். உங்கள் திராணிக்கு மிஞ்சி நீங்கள் சோதிக்கப்படுவதை அவர் அனுமதிக்க மாட்டார், ஆனால் உங்கள் பாதையில் உள்ள சோதனைகளுக்குத் தப்பிக் கொள்ளும்படியான போக்கை அவர் உறுதிப்படுத்துவார் (1 கொரி. 10:13).

உங்கள் பிதா எல்லாரைக் காட்டிலும் மகா பெரியவராயிருக்கின்றார், மனிதரோ அல்லது பிசாசோ யாராயிருப்பினும் உங்களை அவரது கரத்திலிருந்து பறித்துக் கொள்ள முடியாது (யோவா. 10:28, 29). நல்ல பிதாவானவர் உங்களை என்றென்றைக்கும் கைவிடும்படியாக நீங்கள் செயல்படக் கூடும் (1 நாளா. 28:9), ஆனால் அது உங்களுடைய சொந்தத் தவறாகவே இருக்கும். நீங்கள் பரலோகம் செல்ல விரும்பினால் அவர் உங்களை விழுந்து போவதில் இருந்து காக்க வல்லவராகவும், தமது மகிமையுள்ள சந்நிதானத்திலே மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடே உங்களை மாசற்றவர்களாய் நிறுத்தவும் வல்லமையுள்ளவராய் இருக்கின்றார் (யூதா 24). இடது புறம் நிறுத்தப்பட்டு என்றென்றும் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டவர்கள் தேவனை நோக்கித் தங்கள் விரல்களை நீட்டி "நீரே குற்றம் சாட்டப்பட வேண்டியவர்" என்று கூற முடியாதவர்களாய் இருப்பார்கள். இல்லை, நாம் தவறு செய்கின்ற போது அது அவரைப்

புண்படுத்துகின்றது, அவர் ஒரு நல்ல மற்றும் நீதியுள்ள தேவன் என்ற வகையில் நம்மை மீட்கவும் அவருடன் இருப்பதற்கு அனுமதிக்கவும் வேண்டிய யாவற்றையும் செய்திருக்கின்றார்.

> *கர்த்தராகிய ஆண்டவர் ... நான் துன்மார்க்கனுடைய மரணத்தை விரும்பாமல், துன்மார்க்கன் தன் வழியை விட்டுத் திரும்பிப் பிழைப்பதையே விரும்புகிறேன் என்று என் ஜீவனைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன்; இஸ்ரவேல் வம்சத்தாரே, உங்கள் பொல்லாத வழிகளை விட்டுத் திரும்புங்கள், திரும்புங்கள்; நீங்கள் ஏன் சாக வேண்டும்? என்கிறார் (எசே. 33:11).*

எல்லா மனிதரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் தேவன் சித்தம் கொண்டுள்ளார் (1 தீமோ. 2:4). ஒருவரும் கெட்டுப் போவது அவருடைய சித்தமல்ல (2 பேது. 3:9). பூமியில் உள்ள தகப்பன் தன் பிள்ளைகளின் மேல் பரிவிரக்கம் உள்ளவராய் இருப்பது போல், பரலோகத்தின் பிதாவும் தமக்குப் பயப்படுகின்றவர்கள் மேல் பரிவிரக்கம் உள்ளவராய் இருக்கின்றார், ஏனெனில் அவர் நமது பலவீனங்களை அறிகின்றார், மற்றும் நாம் மண்ணென்று அவர் நினைவுகூருகின்றார் (சங். 103:13-14). அவர் ''மிகுந்த உருக்கமும் இரக்கமும்'' (யாக். 5:11) உள்ளவராகவும் "கிருபையுள்ளவராக, கோபம் கொள்ளத் தாமதிப்பவராக மற்றும் அன்பிரக்கத்தில் தாராளமானவராக''(சங். 103:8-9)வும் இருக்கின்றார்.

முடிவுரை

அவருடைய கிருபையினால் நாம் அவருடைய குடும்பத்திற்குள் வரவும், அவருடைய ஆவியானவரைப் பெறவும் மற்றும் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் செய்ய முடியாத வழிமுறையில் ''எங்கள் பிதாவே'' என்று ஜெபிக்கவும் முடியும். கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றுள்ளவர்கள் மட்டுமே "அப்பா! பிதாவே!" என்று உண்மையாய்க் கூற முடியும் (கலா. 4:6). நீங்கள் உண்மையாய் ''அப்பா! பிதாவே!'' என்று கூற முடியுமென்றால், இனி நீங்கள் பிசாசின் பிள்ளையாகவோ மற்றும் பாவத்தின் அடிமையாகவோ இருப்பதில்லை, " புத்திரனாயிருக்கிறாய்; புத்திரனேயானால், கிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவனுடைய சுதந்தரருமாய்'' (கலா. 4:7) இருக்கிறாய். இளவரசர் ஒருவர் எழுச்சி மிக்க அடிவைப்புடனும் இருதயத்தின் மகிழ்ச்சியுடனும் நடக்க முடியும், ஆனால் இராஜாவினுடைய பிள்ளை என்ற வகையில் நீங்கள் இன்னும் எவ்வளவு அதிகம் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும்! "நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளென்று அழைக்கப்படுவதினாலே பிதாவானவர் நமக்குப் பாராட்டின அன்பு எவ்வளவு பெரிதென்று பாருங்கள்!" (1 யோவா. 3:1).

நீங்கள் ஜெபிக்கும் பொழுது, "எங்கள் பிதாவே" என்று கூறுங்கள்.

குறிப்புகள்

[1]"ஒரு மனிதர்" இயல்பான பிறப்பினால் ஏற்கனவே தேவனுடைய பிள்ளை யாகவே இருக்கின்றார், ஆனால் அவ்வகையான உறவுமுறை போதுமானதாக இல்லாதிருக்கின்றது. [2]"பலிபீடத்தின் கீழ்" உள்ள ஆத்துமாக்களின் நிலைமையானது (வெளி. 6:9, 10), டேவிட் ரோப்பர் அவர்களின் "உங்களிடத்தில் கேள்விகள் உள்ளனவா? தேவனிடத்தில் (அவற்றிற்குப்) பதில்கள் உள்ளன!" என்ற கட்டுரையில் (Truth for Today [May 1999 *ஆங்கில இதழில்*]: 11-17) *விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.* [3]C. Austin Miles, "I Come to the Garden Alone," *Songs of Faith and Praise*, comp. and ed. Alton H. Howard (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1996).